

Líders de l'oposició

«El Govern no ho fa tot malament, però les seves fites queden sepultades per una espessa cortina de soroll i divisió»

Tenim pla de desescalada (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211886/coronavirus-catalunya-desescalada-restriccions-covid-pandemia-mesures-fases-covid19>), hi ha **expectatives de reactivació econòmica** a l'espera de com es concreta el repartiment dels fons europeus i els partits tenen en marxa la maquinària electoral perquè puguem decidir el rumb dels pròxims anys. Aparent normalitat en un Govern, el de la Generalitat, que ha donat molt poc de si i del que tampoc cal esperar-ne miracles fins al 14 de febrer, si aquesta és finalment la data de les eleccions.

Les filtracions -sobre la relació entre la política i el periodisme en algunes de les seves versions més tòxiques us aconsello aquest article del company Maiol Roger (<https://t.co/BC8UMSIPsv?amp=1>) - han estat el concepte de la setmana i han fet evident fins a quin punt són impracticables les relacions entre socis. Junts i ERC hauran de ser molt convincents per explicar als electors que el que és més lògic -tornar-se a entendre després de les eleccions- és necessari i serà operatiu.

És un govern de tret al peu constant. Les filtracions generen unes expectatives o confusió en els sectors afectats que només deriven en mala marxa quan no es compleixen i les restriccions segueixen sense anar acompanyades de compensacions potents. Perquè no es distribueixen bé, però sobretot perquè la Generalitat no té els recursos necessaris i no pot fer altra cosa que demanar-los al govern espanyol -ha passat amb el sector de l'hostaleria (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211952/sanchez-promet-aragones-pla-suport-hostaleria-amb-focus-centrat-catalunya>) - o esperar que arribin d'Europa. Els trets al peu s'expliquen, a vegades, per la imprudència i la incoherència.

A la vista de les enquestes -i de l'íntima convicció que la gestió de pandèmia perjudica més als seus socis que a ells- Junts posa ara en dubte que les eleccions es puguin fer el 14-F (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211924/meritxell-budo-no-se-si-es-podran-celebrar-eleccions-14-febrer>). Ho ha dit Meritxell Budó aquest divendres al matí. Després de donar políticament per morta la legislatura el gener de 2020, Torra va desestimar en diverses ocasions l'avançament electoral per fer el reset que fa tres anys que demana la política catalana. Ara, Budó no només no garanteix res i evita el discurs determinat. L'endemà d'anunciar un pla de desescalada en quatre fases -fruit d'una evolució positiva gràcies a prohibicions que han tocat les butxaques i limitat la llibertat de centenars de milers de catalans- afirma que, tal vegada, les eleccions no es podran fer al febrer per la situació epidemiològica. Sort que anem bé!

Quan el context és de camp qui pugui, l'autoestima queda colpejada i la confiança dels ciutadans minva. És segur que la situació a Catalunya no és la millor, però les nostres UCI no fa mesos que freguen el col·lapse com les de Madrid (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211611/realment-pandemia-esta-millor-madrid-catalunya>), no hem hagut de recórrer a ajuda humanitària i a hospitals militars com algunes regions italianes, i tampoc als confinaments totals d'alguns països europeus. Els socis de Govern en algun moment hauran d'assumir la irresponsabilitat col·lectiva d'aquest càstig afegit a la ciutadania. Uns i altres esperen que la penalització sigui selectiva. I s'equivoquen.

L'executiu no tot ho fa malament, com és normal. Apostar per l'economia verda i del coneixement en la gestió dels fons europeus; crear una agència espacial que pot atreure i consolidar un teixit industrial d'alt valor afegit que ens faci menys dependent de models depredadors com el turisme; o l'èxit col·lectiu de mestres, famílies i administracions que ha estat

a la tornada a l'escola sense grans sotracs són fites que queden sepultades per una espessa cortina de soroll i divisió d'un Govern que s'ha convertit en la seva oposició més eficaç.